

Insights for growth

Als groeiadviseurs brengen wij u elk kwartaal nieuwe inzichten over financiële en fiscaal-juridische topics

Editie december 2020

Accountancy & Business Process Solutions

Boekhoudkundige verplichtingen voor de vzw's en ivzw's	2
--	---

Tax

Zijn de nieuwe spelregels rond fiscale aftrekbaarheid van interesten van belang voor uw onderneming?	5
--	---

Vooruitbetaalde kosten en voorzieningen voor risico's en kosten – 'matchingprincipe'	7
--	---

Afbraak en heropbouw van woningen: uitbreiding regeling voor verlaagd btw-tarief van 6% én ... ook op verkoop	8
--	---

Forfaitaire thuiswerkvergoeding als gevolg van Covid-19	11
---	----

Legal

Brexit en het einde van het vrij verkeer van personen. Als Belg werken in het Verenigd Koninkrijk en omgekeerd: een stand van zaken	13
--	----

UBO-register: bijkomende documentatieplicht	16
---	----

Boekhoudkundige verplichtingen voor de vzw's en ivzw's

Sinds het nieuwe Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen en zijn koninklijk uitvoeringsbesluit in werking getreden zijn, gelden andere boekhoudkundige verplichtingen voor de vzw's en ivzw's. Daarom overlopen wij samen met u even de beginselen die het nieuwe Wetboek aan deze verenigingen oplegt.

Herhaling – Datum van inwerkingtreding van de bepalingen van het nieuwe Wetboek

Het nieuwe Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen is van toepassing op de vzw's en ivzw's:

- opgericht sinds 1 mei 2019: onmiddellijk
- opgericht vóór 1 mei 2019, maar die hebben gekozen om het nieuwe Wetboek uiterlijk vanaf 31 december 2019 toe te passen: vanaf hun instapdatum
- opgericht vóór 1 mei 2019 en die niet voor een opt-in hebben gekozen: sinds 1 januari 2020.

Drie categorieën van vzw's of ivzw's

Het nieuwe Wetboek erkent drie soorten vzw's of ivzw's voor deze entiteiten: de micro-, de kleine en de grote vzw's of ivzw's.

De grote vzw's of ivzw's worden gedefinieerd als zij die, op de balansdatum van het laatste afgesloten boekjaar, meer dan één van de volgende criteria overschrijden:

- jaargemiddelde van 50 werknemers in voltijdse equivalenten;
- jaaromzet, exclusief belasting over de toegevoegde waarde: €9.000.000;
- balanstotaal: €4.500.000.

Ingeval er geen enkel of slechts één van die criteria wordt overschreden, wordt de vzw of ivzw als kleine ivzw beschouwd.

Bovendien kan die kleine vzw of ivzw worden beschouwd als micro-vzw of -ivzw op voorwaarde dat op de balansdatum van het laatste afgesloten boekjaar niet meer dan één van de volgende criteria wordt overschreden:

- jaargemiddelde van 10 werknemers in voltijdse equivalenten;
- jaaromzet, exclusief belasting over de toegevoegde waarde: €700.000;
- balanstotaal: €350.000.

In beide gevallen merken we ten slotte nog op dat het feit dat meer dan één van de criteria worden overschreden of niet meer worden overschreden slechts een impact zal hebben wanneer zich dat tijdens twee opeenvolgende boekjaren voordoet. In dat geval zal deze overschrijding gevolgen hebben vanaf het boekjaar volgend op dat waarin, voor de tweede maal, meer dan één van de criteria werden overschreden of niet meer werden overschreden.

Impact van de gekozen methode voor het voeren van de boekhouding

De geldende wettelijke formaliteiten zijn verschillend naargelang zij een vereenvoudigde dan wel dubbele boekhouding voeren.

Zo kunnen de kleine vzw's of ivzw's die op de balansdatum van het laatste afgesloten boekjaar niet meer dan één van de volgende criteria overschrijden voor een vereenvoudigde boekhouding opteren:

- jaargemiddelde van 5 werknemers in voltijdse equivalenten;
- totaal van de andere dan niet-recurrente ontvangsten, exclusief belasting over de toegevoegde waarde: €334.500;
- totaal van de bezittingen: €1.337.000;
- totaal van de schulden: €1.337.000.

De vzw's of ivzw's die meer dan één van die criteria overschrijden zullen dus verplicht zijn om een dubbele boekhouding te voeren.

Zij die voldoen aan de criteria van een vereenvoudigde boekhouding mogen ook opteren om een dubbele boekhouding te voeren. Het bestuursorgaan kan die optie elk jaar lichten ongeacht de boekhouding die het voorbije jaar werd gevoerd.

Tot slot stippen we nog aan dat de wetgever zowel het bedrag van de bezittingen als dat van de schulden als criterium heeft opgelegd en niet langer het balanstotaal zodat de verenigingen en stichtingen geen balans moeten opmaken volgens de regels van de dubbele boekhouding vooraleer zij weten of ze voor een vereenvoudigde boekhouding kunnen kiezen. Bovendien zijn de schulden uiterst zelden gelijkwaardig aan de bezittingen, vandaar dat beide elementen moeten worden opgenomen.

Opstelling van de jaarrekening in geval van een vereenvoudigde boekhouding

Eerder dit jaar hebben wij al de beginselen van een vereenvoudigde boekhouding besproken.

Op het vlak van de jaarrekening zal de vzw of ivzw verplicht zijn om het schema opgenomen in bijlage 8 van het koninklijk besluit van 29 april 2019 tot uitvoering van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen na te leven.

Dat schema voorziet in een staat van de ontvangsten en uitgaven van de vzw of ivzw alsook in een bijlage met:

- een samenvatting van de toegepaste waarderingsregels;
- details over de aanpassing van de waarderingsregels indien ze effectief werden gewijzigd;
- eventuele bijkomende inlichtingen;
- een vermogensstaat samengesteld uit de bezittingen, schulden, rechten en verplichtingen van de vzw of ivzw op de datum waarop de jaarrekening wordt opgesteld;
- tot slot een detail van de belangrijke rechten en verplichtingen die niet kunnen worden becijferd.

De vermelding van de samenvatting van de waarderingsregels in de bijlage bij de jaarrekening dient om de jaarrekening beter te kunnen beoordelen. Het is ook wenselijk om erbij te vermelden dat de jaarrekening werd opgesteld in de veronderstelling dat de vzw of ivzw haar activiteiten zal voortzetten.

Indien de waarderingsregels gewijzigd zijn, wordt de impact daarvan ook best geraamd in de bijlage bij de jaarrekening waarin die aanpassingen voor het eerst zijn opgenomen.

Opstelling van de jaarrekening in geval van dubbele boekhouding

De vzw's en ivzw's die een dubbele boekhouding voeren, zullen gebruik maken van:

- het schema van de balans en van de resultatenrekening opgenomen in bijlage 6 bij het koninklijk besluit van 29 april 2019 tot uitvoering van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen voor wat de grote vzw's en ivzw's betreft;
- het schema van de balans en van de resultatenrekening opgenomen in bijlage 7 bij het koninklijk besluit van 29 april 2019 tot uitvoering van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen voor wat de micro- en kleine vzw's en ivzw's betreft.

Hoewel het koninklijk besluit enkel verwijst naar een gemeenschappelijk schema van jaarrekening voor de micro- en kleine vzw's en ivzw's, zal de inhoud van de bijlage bij de jaarrekening verschillen.

Daarom heeft de Nationale Bank van België drie aparte schema's ter beschikking gesteld: één voor de grote, één voor de kleine en één voor de micro-vzw's en ivzw's die zij, naargelang van het geval, moeten gebruiken.

Het micro-schema zal logischerwijze pas voor het eerst kunnen worden gebruikt voor het boekjaar dat ten vroegste wordt afgesloten op 1 januari 2020 als het een vzw of ivzw betreft die vóór 1 mei 2019 werd opgericht en die niet voor een opt-in heeft gekozen.

Formaliteiten verbonden aan de neerlegging van de jaarrekening

De vzw's en ivzw's moeten hun jaarrekening neerleggen op de griffie van de ondernemingsrechtbank van hun zetel.

Als ze hun jaarrekening bij de Nationale Bank van België neerleggen, dan zal de Bank daarvoor moeten zorgen.

De jaarrekening moet slechts bij de Nationale Bank van België worden bekendgemaakt als de vzw of de ivzw de criteria voor het voeren van een vereenvoudigde boekhouding overschrijdt, dat wil zeggen als ze, op de balansdatum van het laatste afgesloten boekjaar, meer dan één van de volgende criteria overschrijdt:

- een jaargemiddelde van 5 werknemers in voltijdse equivalenten;
- totaal van de andere dan niet-recurrente ontvangsten, exclusief belasting over de toegevoegde waarde: €334.500;
- totaal van de bezittingen: €1.337.000;
- totaal van de schulden: €1.337.000.

Dus zelfs als een relatief kleine vzw of ivzw er vrijwillig voor heeft geopteerd om een dubbele boekhouding te voeren, zal ze haar rekening niet bij de Nationale Bank van België moeten neerleggen.

Als ze voor het voeren van een dubbele boekhouding kiest, zal ze haar jaarrekening niettemin moeten opmaken volgens het micro-schema of het verkorte schema, zelfs al legt ze deze niet neer bij de Nationale Bank van België. Ze moet ze dan neerleggen op de griffie van haar zetel; dat is gratis.

Andere bijkomende verplichtingen

De bestuursorganen van de andere vzw's of ivzw's dan de kleine vzw's of ivzw's stellen een rapport op waarin ze verslag uitbrengen over hun beheer. Voor de micro- en kleine vzw's en ivzw's is dit verslag facultatief.

Elke vzw of ivzw is daarentegen verplicht om elk jaar een begroting op te stellen. Ze moet deze ter goedkeuring voorleggen aan de algemene vergadering binnen zes maanden na de afsluitingsdatum van het boekjaar dat het boekjaar waarop de begroting slaat, voorafgaat. De jaarrekening van het vorige boekjaar moet eveneens binnen die termijn worden goedgekeurd.

Bovendien moeten de andere verenigingen dan de kleine vzw's of ivzw's de controle op de financiële toestand, de jaarrekening en de regelmatigheid ten aanzien van de wet en de statuten, alsook de verrichtingen opgenomen in hun jaarrekening toevertrouwen aan een commissaris.

Als ze verplicht zijn om hun jaarrekening bij de Nationale Bank van België neer te leggen, moet het jaarverslag alsook het verslag van de commissaris samen met de jaarrekening worden ingediend, voor zover die verslagen effectief werden opgemaakt.

Sébastien Gatellier
sebastien.gatellier@be.gt.com

Zijn de nieuwe spelregels rond fiscale aftrekbaarheid van interesten van belang voor uw onderneming?

Onder invloed van de Europese Anti Tax Avoidance Directive bracht de tweede fase van de hervorming vennootschapsbelasting een nieuwe regel rond aftrekbaarheid van interesten met zich mee, in de praktijk vaak de ‘EBITDA-regel’ genoemd. Netto-interestlasten (het zogenaamde ‘financieringskostensurplus’) zijn niet aftrekbaar in de mate dat ze de hoogste van 2 grenzen overschrijden: (I) 30% van de fiscale EBITDA of (II) 3 miljoen euro.

Door deze hoge grens lijkt de EBITDA-regel in eerste instantie misschien niet van belang voor uw vennootschap(pen), maar er zitten enkele addertjes onder het gras.

Belangrijke aandachtspunten

Belangrijk om weten is dat – in tegenstelling tot de oude onderkapitalisatieregels (zie verder) – de EBITDA-regel niet enkel interesten tussen groepsvennootschappen viseert, maar alle interesten en economisch gelijkwaardige bedragen, waaronder dus ook interest betaald aan banken.

Een tweede aandachtspunt is dat de EBITDA-regel op alle Belgische vennootschappen en vaste inrichtingen in een groep als geheel van toepassing is, wat onder meer inhoudt dat de grens van 3 miljoen euro onder hen moet worden verdeeld.

Toepassingsgebied

Deze wetgeving is van toepassing vanaf aanslagjaar 2020, verbonden aan een boekjaar dat start op of na 1 januari 2019.

Leningcontracten die gesloten zijn vóór 17 juni 2016 en nadien niet fundamenteel gewijzigd werden, zijn uitgesloten. Fundamentele wijzigingen zijn onder meer een wijziging van de duurtijd, het bedrag of de interestvoet van de lening, alsook de herfinanciering ervan. De oude leningen blijven wel onderworpen aan de vroegere onderkapitalisatiewetgeving¹. Om van deze uitsluiting te kunnen genieten, moet de vennootschap een extra bijlage toevoegen aan de aangifte vennootschapsbelasting.

De EBITDA-regel is bovendien niet van toepassing op een vennootschap die geen deel uitmaakt van een groep van vennootschappen, geen buitenlandse inrichtingen heeft en die geen:

- (on)rechtstreekse deelneming² van minstens 25% aanhoudt in een andere vennootschap;
- natuurlijke persoon of rechtspersoon als aandeelhouder heeft die (on)rechtstreeks een deelneming³ aanhoudt van minstens 25% in deze vennootschap en in een andere vennootschap.

Financieringskostensurplus en fiscale EBITDA

Wat is nu precies het financieringskostensurplus? Voor de EBITDA-regel wordt niet enkel gekeken naar de betaalde/toegekende interest, maar naar het positieve verschil tussen de interestkosten en de interestopbrengsten, alsook de economisch gelijkwaardige kosten en opbrengsten.

De EBITDA die gehanteerd wordt voor de toepassing van deze regel, is niet de boekhoudkundige term zoals we die kennen, maar een fiscaal gecorrigeerde EBITDA.

Bijzondere regels voor een groep van vennootschappen

We haalden al aan dat binnen een groep van vennootschappen de EBITDA-regel ‘geconsolideerd’ moeten worden toegepast. Dit houdt in dat bij de berekening van het financieringskostensurplus, interesten die verschuldigd zijn aan of door een binnenlandse groepsvennootschap of vaste inrichting niet mee in aanmerking genomen worden. Bij het bepalen van de fiscale EBITDA worden de kosten en opbrengsten verschuldigd aan of door een binnenlandse vennootschap of vaste inrichting eveneens geneutraliseerd.

Daarnaast geldt, zoals hoger vermeld, de grens van 3 miljoen euro voor alle Belgische groepsvennootschappen samen. Deze grens kan op drie manieren verdeeld worden:

- evenredig (gedeeld door aantal groepsvennootschappen)
- a rato van het financieringskostensurplus van elke vennootschap
- op basis van een complexe 4-stappenberekening op basis van de fiscale EBITDA van de groepsvennootschappen.

Het behoeft geen verklaring dat de eerste en tweede methode voor de meeste Belgische vennootschappen het eenvoudigste is. Beide vereisen wel een overeenkomst die gesloten wordt door alle Belgische groepsvennootschappen samen en die toegevoegd wordt aan de aangifte vennootschapsbelasting van één van hen.

Tot slot is het binnen een groep mogelijk voor 2 vennootschappen om een interestaftrekoevereenkomst te sluiten, waarbij de ene vennootschap onbenutte aftrekcapaciteit overdraagt aan de andere.

Conclusie

België heeft de EBITDA-regel op een ruime manier geïmplementeerd door de ‘de-minimis’-grens op 3 miljoen euro te zetten in plaats van bijvoorbeeld 1 miljoen euro. Hierdoor zullen heel wat Belgische vennootschappen en groepen buiten schot blijven.

Gelet op de complexiteit en het formalistisch karakter van de maatregel, is het echter toch nuttig om er even bij stil te staan. Wanneer er bijvoorbeeld hoge bankschulden zijn en/of een groot aantal Belgische vennootschappen, kan er toch een impact zijn of kan het nodig zijn om bepaalde overeenkomsten te sluiten.

¹ Wanneer het totaal van de leningsschulden aan groepsvennootschappen hoger is dan vijf maal het eigen vermogen van de vennootschap, is de interest op het surplus niet aftrekbaar.

² Kapitaalbezit, stemrechten of winstrechten

³ Kapitaalbezit, stemrechten of winstrechten

Thalia Stinissen

thalia.stinissen@be.gt.com

Vooruitbetaalde kosten en voorzieningen voor risico's en kosten – ‘matchingprincipe’

Graag bespreken we kort het onderscheid tussen beide en herhalen we een aantal basisprincipes inzake de fiscale aftrekbaarheid met het oog op de eindejaarsafsluiting.

Kost versus voorziening

Er bestaat soms verwarring over het verschil tussen een kost en een voorziening. Van zodra een kost ‘zeker en vaststaand’ is, moet deze als kost worden opgenomen in de resultatenrekening. Indien echter het bedrag van de kost nog niet vaststaat, maar het wel waarschijnlijk of zeker is dat de kost zal komen, kan (voorlopig) een voorziening worden aangelegd. Op die manier kunnen kosten – die hun oorzaak vinden in de jaren voordat de kosten effectief opgelopen worden – afgetrokken worden vóór het jaar van effectieve betaling.

Voorziening voor risico's of kosten

Voorzieningen zijn slechts aftrekbaar mits ze worden geboekt om het hoofd te bieden aan “scherp omschreven verliezen of kosten, die volgens de aan de gang zijnde gebeurtenissen waarschijnlijk zijn”. Voorzieningen voor een algemeen en hypothetisch risico zijn dus niet aftrekbaar.

Vanaf 1 januari 2018 werd binnen de vennootschapsbelasting een bijkomende voorwaarde toegevoegd. Een voorziening moet voortaan dienen om de kosten te dekken van een

op balansdatum bestaande contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting. Als gevolg van deze verstrenging, is het bijvoorbeeld niet meer mogelijk om voorzieningen voor herstellingen en groot onderhoud af te trekken. Voorzieningen voor bijvoorbeeld contractuele garantieverplichtingen of ontsluitkeringen zijn wel nog steeds aftrekbaar.

Vooruitbetaalde kosten

Het boekhoudkundig ‘matching’-principe linkt kosten aan het jaar waarop ze betrekking hebben. Kosten die vooruitbetaald worden moeten aan het juiste boekjaar worden toegewezen via overlopende rekeningen. We denken hierbij aan vooruitbetaalde huur, verzekeringspremies of abonnementen die een periode dekken die het boekjaar overschrijdt.

Op basis van de letterlijke lezing van artikel 49 WIB '92, waren kosten die u in een boekjaar betaalt onmiddellijk aftrekbaar (zelfs al hadden ze betrekking op een toekomstig tijdperk). Vanaf 2018 is dit binnen de vennootschapsbelasting niet meer mogelijk en geldt ook fiscaal dat kosten verbonden aan activiteiten of inkomsten van een volgend boekjaar slechts aftrekbaar zijn in dat volgend boekjaar.

Frederik De Graeve
frederik.degraeve@be.gt.com

Afbraak en heropbouw van woningen: uitbreiding regeling voor verlaagd btw-tarief van 6% én ... ook op verkoop

De toepassing van het verlaagd tarief van 6% op renovatie van woningen ouder dan 10 jaar is algemeen bekend. Afbraak met wederopbouw valt hier niet onder en is onderworpen aan het standaardtarief van 21%. Sinds 2007 is er evenwel ook een verlaagd tarief van 6% toepasselijk op ‘afbraak en heropbouw’ van ‘woningen’ die gelegen zijn in een van de 32 Belgische centrumsteden.

Deze laatste regeling zou nu tijdelijk uitgebreid worden tot de rest van het Belgische grondgebied en ook wanneer de woning niet zelf gebruikt wordt maar als sociale woning zou worden verhuurd. Bovendien wordt het voortaan ook mogelijk om 6% btw toe te passen op de ‘verkoop’ van na afbraak heropgebouwde woningen (bijvoorbeeld door projectontwikkelaars). Voorgaande blijkt uit het ontwerp van de Programmawet (dat nog in de Kamer moet behandeld worden).

Mits finale goedkeuring zal deze regeling ingaan vanaf 1 januari 2021. Met deze tijdelijke maatregel wil de regering inspelen op de economische impact van de coronacrisis op de bouwsector en wordt er tevens een sociale en ecologische doelstelling nagestreefd. Hierna vindt u de krachtlijnen van de nieuwe regeling, gebaseerd op de memorie van toelichting bij het ontwerp van de Programmawet.

De nieuwe situaties bij ‘afbraak en wederopbouw’ van een woning tegen 6% btw

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat de reeds bestaande regeling, waarbij het verlaagde btw-tarief van 6% van toepassing is op afbraak en heropbouw van woningen in de 32 centrumsteden, onverkort blijft bestaan.

Aanvullend daarbij wordt nu een (iets strengere) tijdelijke regeling ingevoerd waarbij het verlaagd tarief van 6% eveneens toepasselijk wordt op volgende situaties:

1. ‘Afbraak en heropbouw’ van de enige en eigen woning van de bouwheer/natuurlijke persoon: uitbreiding tot de rest van het Belgisch grondgebied
2. ‘Verkoop onder btw-stelsel’ van een na afbraak heropgebouwde woning die de koper/natuurlijke persoon zal gebruiken als zijn enige en eigen woning (bijvoorbeeld projectontwikkelaar, maar ook particulier)
3. ‘Afbraak en heropbouw’ of ‘verkoop onder btw-stelsel’ van woning die bestemd is om door de bouwheer/natuurlijke persoon of koper/natuurlijke persoon te worden verhuurd in het kader van het sociaal beleid.

Van deze tijdelijke regeling worden uitgesloten: (1) de werken die geen betrekking hebben op de eigenlijke woning, zoals bebouwingswerken, tuinaanleg en afsluitingen, maar ook (2) zwembaden, sauna’s, midgetgolfbanen, tennisterreinen en dergelijke installaties en (3) reiniging van de woning.

Nieuwe regeling ook van toepassing op verkoop

De nieuwe regeling is dus niet alleen van toepassing op werken van de aannemers voor natuurlijke personen als bouwheer, maar voortaan dus ook op ‘verkoop’ van heropgebouwde nieuwe woningen door bijvoorbeeld projectontwikkelaars en bouwpromotoren aan natuurlijke personen.

Het project moet wel worden uitgevoerd door dezelfde belastingplichtige, vanaf de afbraak van het gebouw tot de levering van de woning.

In voorkomend geval is het verlaagd tarief van 6% van toepassing op de levering van de woning én het bijhorend terrein.

De optimalisatiepraktijk waarbij bouwpromotoren bij de verkoop van nieuwe woningen aan kopers/natuurlijke personen werken met afzonderlijke grondvennootschappen, waarbij de

verkoop van een nieuw gebouw weliswaar onderworpen is aan (21%) btw, maar de verkoop van de grond onderworpen kan worden aan de voordeligere (10%) registratierechten, is voor de situaties van de nieuwe regeling niet langer nodig. Onder de nieuwe regeling zou de verkoop van de nieuwe woning onderworpen kunnen worden aan 6%, maar zal het zelfs interessanter zijn om ook de bijhorende grond samen met de woning door dezelfde persoon te laten verkopen zodat de verkoop van de grond eveneens onderworpen wordt aan 6% btw in plaats van 10% registratierechten.

Wat wordt verstaan onder ‘afbraak’ (en ‘heropbouw’ van een woning)?

- Het afgebroken of gesloopte gebouw dient zelf niet een ‘woning’ te zijn. Zo kan de nieuwe regeling eveneens worden toegepast op de afbraak van bijvoorbeeld een kantoor of loods gevolgd door de heropbouw van een ‘woning’.
- De sloop van het gebouw moet wel volledig zijn in de zin dat deze betrekking moet hebben op het volledige gebouw (woonhuis, loods, kantoorgebouw, ...). Anderzijds wordt daarmee wel gelijkgesteld: de ingrijpende verbouwing van een oud gebouw waarbij de werken ingevolge afbraak niet op een relevante wijze steunen op oude dragende muren en meer algemeen op de wezenlijke elementen van de structuur van het oude gebouw (en waarbij bijgevolg de werken niet in aanmerking komen voor het gewone verlaagd tarief bij renovatie). Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer (enkel) nog de voorgevel blijft staan.
- De afbraak en heropbouw van een woning vereist niet dat het afgebroken gebouw en de heropgerichte woning op exact dezelfde plaats zijn gelegen: het is voldoende dat beide zich op hetzelfde kadastraal perceel bevinden.

Wat wordt verstaan onder ‘woning’?

- Het moet gaan om een woning die uitsluitend of hoofdzakelijk als ‘enige’ en ‘eigen’ woning wordt gebruikt door de ‘bouwheer’ of ‘koper’, al naargelang het geval (er wordt evenwel geen rekening gehouden met andere woningen verkregen ingevolge erfenis). Het is geen beletsel dat de woning eveneens voor de uitoefening van een economische activiteit wordt gebruikt, voor zover dat voor minder dan 50% is, in welk geval het verlaagd tarief voor het geheel toepasselijk blijft.
- De bouwheer/natuurlijke persoon of de koper/natuurlijke persoon moet er zonder uitstel zijn domicilie hebben en dat moet zo blijven tot 31 december van het vijfde jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikname van het gebouw.
- De totale bewoonbare oppervlakte van de woning mag niet meer bedragen dan 200m². Voor de berekeningswijze wordt aangesloten bij de gegevens die door de architect verplicht moeten worden opgegeven in het aangifteformulier met betrekking tot de statistiek van de bouwvergunningen (model 1). Deze berekeningswijze verschilt naargelang (1) een gezinswoning, (2) een appartement (met privatieve en gemeenschappelijke ruimten) en een wooneenheid die deel uitmaakt van een co-housingproject (met ruimtes voor privégebruik en voor gemeenschappelijk gebruik).

Uit het bovenstaande volgt dat de woning door de bouwheer/natuurlijke persoon of de koper/natuurlijke persoon zelf moet worden gebruikt en bijgevolg niet mag verhuurd worden.

De enige uitzondering hierop is de reeds aangehaalde verhuur in het kader van het sociaal beleid. Wanneer aldus de woning bestemd is om door de ‘bouwheer’ of door de ‘koper’ te worden verhuurd in het kader van het sociaal beleid, dan moet dit (in afwijking van bovenstaande) zo blijven tot 31 december van het vijftiende jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikname.

Als in de voornoemde periode van 5 jaar of 15 jaar de voorwaarden voor het verlaagd tarief niet langer vervuld zijn, dan dient de bouwheer/natuurlijke persoon (of de koper/natuurlijke persoon) het genoten btw-voordeel terug te storten ten belope van 1/5 of 1/15 (naargelang het geval) voor het jaar van de wijziging en de nog te lopen jaren.

Welke formaliteiten moeten worden vervuld?

De tijdelijke btw-verlaging is eveneens gekoppeld aan enkele formele voorwaarden.

Zo moet de bouwheer/natuurlijke persoon een verklaring (op elektronische wijze) indienen bij het bevoegde btw-kantoor en dit voorafgaand aan de werken (vooraleer de btw opeisbaar wordt). In deze verklaring wordt de bestemming van de woning

(enige en eigen woning of sociale verhuur) en het maximum van 200m² bevestigd. Bij deze verklaring moet bovendien een afschrift van (1) de omgevingsvergunning en (2) het (de) aannemingscontract(en) worden gevoegd. Een afschrift van de verklaring moet eveneens aan de betrokken aannemers worden bezorgd. Dit ontlast de aannemers van de aansprakelijkheid inzake het toegepaste verlaagde tarief.

In het geval van een verkoop tegen het verlaagde tarief, dient bovengenoemde verklaring te worden ingediend door verkoper (bouwpromotor). Deze verklaring moet mede ondertekend worden door de koper/natuurlijke persoon, waardoor de verkoper ontlast wordt van de aansprakelijkheid inzake het toegepaste verlaagde tarief. De verklaring moet in dit geval vergezeld zijn van een afschrift van (1) de omgevingsvergunning en (2) het (de) aannemingscontract(en), maar ook van (3) het compromis of de authentieke akte van de verkoop.

Vanaf wanneer kan de nieuwe regeling worden toegepast?

Zoals reeds gezegd heeft de nieuwe regeling een tijdelijk karakter en is deze enkel toepasselijk op de btw (al naargelang het geval op de ‘afbraak en heropbouw’ dan wel op de ‘verkoop’) die opeisbaar wordt tussen 1 januari 2021 en 31 december 2022.

Lopende projecten die reeds gestart zijn vóór 1 januari 2021 komen eveneens nog in aanmerking, maar dan enkel voor de werken waarop in 2021 en 2022 de btw opeisbaar wordt én voor zover uiterlijk op 31 maart 2021 de bovengenoemde verklaring wordt ingediend.

Eens de woning is in gebruik genomen, zullen enkel nog de handelingen waarop de btw uiterlijk op 31 december van het jaar van deze ingebruikname opeisbaar is geworden, in aanmerking komen.

Tenslotte wordt in een misbruikbepaling voorzien om te vermijden dat er voor projecten waarvoor de omgevingsvergunning pas na 1 juli 2022 werd ingediend er nog een overdreven vooruitfacturering zou gebeuren in 2022 om toch nog te kunnen profiteren van de tijdelijke btw-verlaging. In dat geval wordt de btw-verlaging beperkt tot 25% van het totale bedrag van de in de aanvraag voor de omgevingsvergunning opgenomen werken. De rest wordt dan geacht betrekking te hebben op 2023 of later.

Lode Agache
lode.agache@be.gt.com

Forfaitaire thuiswerkvergoeding als gevolg van Covid-19

Werkgevers kunnen aan hun werknemers die als gevolg van de Covid-19-crisis tijdelijk thuiswerken een forfaitaire thuiswerkvergoeding toekennen. Deze vergoeding dekt allerlei kleine kosten die verband houden met thuiswerk en is, mits aan de wettelijke voorwaarden is voldaan, vrijgesteld van belastingen en sociale zekerheidsbijdragen. Er is geen specifieke thuiswerkovereenkomst nodig om deze vergoeding te betalen.

Sociale zekerheid

Vanuit het oogpunt van de sociale zekerheid bestaan er 2 soorten forfaitaire thuiswerkvergoedingen:

1. €129,48 per maand ter vergoeding van bureaunkosten voor werknemers die een deel van hun werk thuis verrichten.

Deze forfaitaire vergoeding dekt de kosten van verwarming, elektriciteit, klein kantoomateriaal, ...

Dit forfait mag alleen worden toegekend aan werknemers die **structureel en op regelmatige basis** een gedeelte van hun arbeidstijd thuis uitvoeren en die bijgevolg een ruimte in hun huis moeten inrichten waar ze dat werk kunnen verrichten.

Hieruit volgt onder meer dat:

- voor werknemers die een werkplek hebben bij hun werkgever dit forfait alleen wordt aanvaard als uit hun functie duidelijk blijkt dat zij regelmatig thuis werken.
- voor werknemers die onderworpen zijn aan de wetgeving op de arbeidstijd, dit forfaitair bedrag niet wordt aanvaard wanneer de werknemer zijn maximale wettelijke arbeidstijd bijna uitsluitend verricht op een door de werkgever georganiseerde arbeidsplaats.

2. Voor telewerkers en huisarbeiders: 10% van het brutoloon ter vergoeding van bureaunkosten

Voor de berekening van deze vergoeding wordt het brutoloon beperkt tot het deel dat betrekking heeft op telewerk (of op de thuis geleverde prestaties voor de huisarbeiders).

Structureel telewerk is een specifieke vorm van thuiswerken en wordt geregeld in CAO nr. 85. In deze CAO wordt telewerk gedefinieerd als “een vorm van organisatie en/ of uitvoering van het werk waarin, met gebruikmaking van informatie-technologie, in het kader van een arbeidsovereenkomst werkzaamheden die ook op de bedrijfslocatie van de werkgever zouden kunnen worden uitgevoerd, op regelmatige basis en niet incidenteel buiten die bedrijfslocatie worden uitgevoerd voor telewerk”.

Niettegenstaande de principiële verplichting tot ‘telethuiswerk’ als Covid-19-veiligheidsmaatregel die is opgelegd door de Belgische federale regering¹ niet als een vorm van structureel en op regelmatige basis verricht thuiswerk (noch als telewerk in de zin van CAO nr. 85) wordt beschouwd, aanvaardt de RSZ niettemin dat werkgevers ook voor deze werknemers een thuiswerkvergoeding kunnen toekennen zoals hiervoor onder punt 1 omschreven.

Naast bovenstaande thuiswerkvergoedingen, kan de werkgever ook de volgende kosten voor de werknemer op een forfaitaire wijze vergoeden, eveneens vrijgesteld van sociale zekerheidsbijdragen:

- aankoop (of gebruik) van eigen PC: €20/maand;
- internetverbinding: €20/maand.

De RSZ aanvaardt toekenning van deze bedragen op voorwaarde dat:

- de werknemer zijn eigen PC en/of internetverbinding gebruikt voor professionele doeleinden wezenlijk en op regelmatige basis (1 dag/week, meerdere keren een paar uur/week, één week elke maand, ...);
- de werkgever niet op een andere manier tussenkomt in deze kosten van PC en internet (bijvoorbeeld door een deel van de aankoopprijs van de PC ten laste te nemen).

Tax

Ook vanuit fiscaal oogpunt kan de betaling van een thuiswerkvergoeding t.b.v. €129,48 aan werknemers die regelmatig en structureel thuiswerken, kwalificeren als een belastingvrije kostenvergoeding. Dit werd recentelijk bevestigd in de circulaire nr. 2020/C/100 (gepubliceerd op 14 juli 2020) waarin eveneens de voorwaarden voor de vrijstelling werden gedefinieerd.

Zo vereist de fiscus o.a. dat de betrokken werknemers minstens 5 werkdagen per maand thuis werken en is dubbel gebruik (d.w.z. combineren met andere onkostenvergoedingen voor een privéwerkplek of werkelijke kosten) uiteraard niet toegestaan. Wij merken nog op dat het bedrag niet moet worden verminderd voor deeltijdse werknemers en mag worden betaald tijdens vakantieperiodes. Tijdens lange afwezigheden (andere dan vakantie), moet de vergoeding wel worden geproportioneerd.

Een belangrijke update in dit verband is dat de werkgever niet langer een ruling hoeft te vragen, mits hij de modaliteiten zoals vermeld in de circulaire 2020/C/100 toepast. Indien de werkgever andere modaliteiten en/of bedragen wil toepassen, blijft een ruling aangeraden om discussie tijdens een fiscale controle te vermijden.

In die optiek heeft de rulingcommissie beslist om de aanvraagprocedure van FAST TRACK, waarbij een beslissing rechtstreeks en onder minimale voorwaarden (formele maar verkorte aanvraag, tijdelijk karakter, geen dubbel gebruik, ...) kon worden verkregen, af te schaffen.

Bart Verstuyft
bart.verstuyft@be.gt.com

Jeroen Bouwsma
jeroen.bouwsma@be.gt.com

¹ Artikel 2 van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, B.S. 28.10.2020.

Brexit en het einde van het vrij verkeer van personen

Als Belg werken in het Verenigd Koninkrijk en omgekeerd:
een stand van zaken

Ingevolge het tussen de Europese Unie (EU) en het Verenigd Koninkrijk (VK) gesloten terugtrekingsakkoord¹ (hierna: 'TTA') is het VK sedert 1 februari 2020 niet langer een lidstaat van de Europese Unie maar een 'derde Staat'. Het TTA voorziet in een overgangperiode tot 31 december 2020 tijdens dewelke het volledige Europese recht wel nog steeds van toepassing blijft. Dit houdt o.m. in dat de regels inzake werken en verblijven op het grondgebied van de EU of het VK, alsook de verordeningen inzake de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels integraal van kracht blijven tot aan het verstrijken van de overgangperiode. Vanaf 1 januari 2021 gelden de fundamentele Europese beginselen inzake het vrij verkeer (o.a. personen en diensten) niet meer in het VK.

Wij geven hierna een stand van zaken betreffende het recht op werken (en wonen) en de toepassing van het juiste sociale zekerheidsstelsel in het kader van grensoverschrijdende tewerkstelling tussen België en het VK.

Recht op werken (en wonen)

Tot en met 31 december 2020 verandert er dus niets: het vrij verkeer van personen is gewaarborgd en er is bijgevolg principieel geen vergunningsplicht om als Belg te mogen werken (en wonen) in het VK en omgekeerd.

Voor VK-onderdanen en Belgen die nu reeds werken en/of wonen in respectievelijk België of het VK worden er momenteel beschermingsmaatregelen uitgewerkt zodat deze personen ook vanaf 1 januari 2021 kunnen blijven werken en/of wonen in hun huidige werk- en/of woonstaat. Zo zullen VK-onderdanen die in België werken (en wonen) volgend jaar worden uitgenodigd door de Dienst Vreemdelingenzaken om hun huidige identiteitskaart om te ruilen zodat ze in België mogen blijven werken (en wonen) zonder bijkomende vergunningen te moeten bekomen. Voor Belgen (en andere EU-onderdanen) die momenteel in het VK werken (en wonen) heeft het VK soortgelijke maatregelen uitgewerkt. Door het tijdig (vóór 30/06/2021) aanvragen van een *settled* of *pre-settled* status mogen Belgen ook ná 31 december 2020 blijven werken (en wonen) in het VK.

Vanaf 1 januari 2021² moeten VK-onderdanen die in België willen komen werken (en verblijven), beschikken over een toelating tot arbeid (en een toelating tot verblijf). Een Belgische werkgever zal hiertoe dus een gecombineerde vergunning (*single permit*) of een arbeidskaart en arbeidsvergunning (eventueel gevolgd door een verblijfsvergunning) dienen aan te vragen, dit afhankelijk van de concrete omstandigheden van de tewerkstelling. Ook omgekeerd zullen Belgen die in het VK willen gaan werken (en wonen) hiervoor een toelating moeten vragen aan de bevoegde autoriteiten van het VK. Dergelijke vergunningsplicht geldt ook in het geval van detachering.

Toepasselijk socialezekerheidsstelsel

Ook wat betreft het toe te passen socialezekerheidsstelsel in het kader van grensoverschrijdende tewerkstelling tussen één of meerdere lidstaten van de EU en het VK maakt men een onderscheid tussen de grensoverschrijdende situaties die zijn (en nog zullen worden) aangevangen vóór 1 januari 2021 en de situaties die nadien zullen aanvangen.

Grensoverschrijdende situaties aangevangen vóór 1 januari 2021

Het TTA bevat een specifieke bepaling inzake de verdere toepassing van de verordeningen met betrekking tot de socialezekerheidsstelsels³ op personen die zich vóór het einde van de overgangperiode reeds in een grensoverschrijdende situatie bevonden tussen één of meerdere EU-lidstaten en het VK, en dit zolang zij zich verder ononderbroken in een dergelijke situatie blijven bevinden.

Om van deze **uitdoofrechten** gebruik te kunnen maken, moet dus aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

1. Er is sprake van een grensoverschrijdende situatie tussen één of meerdere EU-lidstaten en het VK

Dit zijn alle situaties waarop een aanwijsregel van de verordeningen inzake de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van toepassing is: de werkstaatregel (bijvoorbeeld een Britse werknemer die door een Belgische werkgever uitsluitend en voor onbepaalde duur in Nederland wordt tewerkgesteld), detachering, werken in meerdere lidstaten, etc.

2. De grensoverschrijdende situatie is aangevangen vóór 1 januari 2021

Er is geen minimale duur voorzien. Het volstaat dus dat de grensoverschrijdende situatie ten laatste op 31 december 2020 is gestart.

3. De grensoverschrijdende situatie moet 'ononderbroken' zijn

Het begrip 'ononderbroken' is niet gedefinieerd in het TTA en moet dus worden toegepast zoals in het normale taalgebruik, rekening houdende met de concrete omstandigheden en de doelstellingen van de bepaling. In principe beëindigt elke onderbreking, ongeacht de duur ervan, de uitdoofrechten.

Hierop zijn een aantal uitzonderingen van toepassing. Zo zijn de situaties die met werkzaamheden worden gelijkgesteld zoals bepaald in artikel 11, lid 2 Vo 883/2004 in de regel ononderbroken (ziekte, loopbaanonderbreking met uitkeringen, ...). Ook jaarlijkse betaalde vakantie kan niet als een onderbreking beschouwd worden: de gewoonlijke werkplaats en arbeidspatroon tijdens de effectieve uitoefening van de werkzaamheden blijven immers gehandhaafd.

De verdere toepassing van de verordeningen inzake de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels loopt zolang 'een' grensoverschrijdende situatie ononderbroken aanwezig is, m.a.w. zolang niet alle elementen volledig binnen de EER-lidstaten en Zwitserland respectievelijk het VK liggen. Verschillende types grensoverschrijdende situaties kunnen elkaar dus naadloos opvolgen zonder dat uitdoofrechten in het gedrang komen.

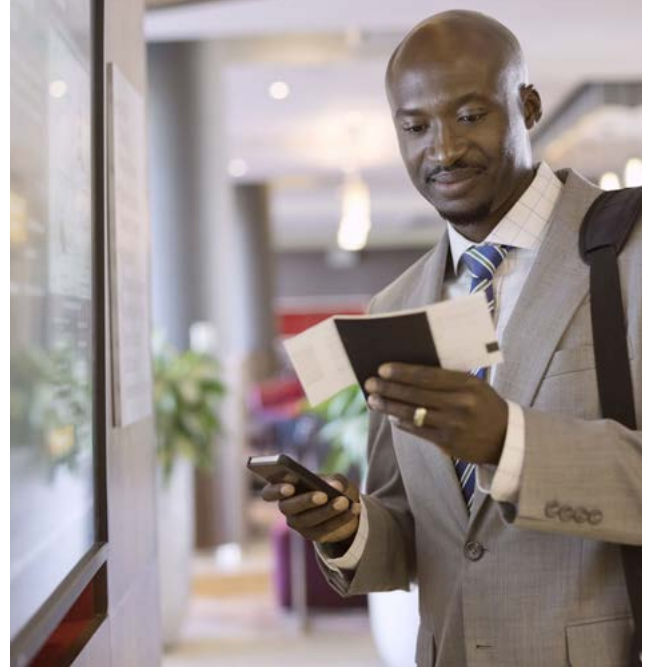
¹ Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie [2019/C 384 I/01] – zie: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:12019W/TXT\[02\]&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:12019W/TXT[02]&from=EN)

² Onder voorbehoud van een andersluidend akkoord dat alsnog vóór 31 december 2020 tussen de EU en het VK zou worden gesloten.

³ Verordeningen nrs. 883/2004 en 987/2009 voor onderdanen van de Staten van de EER en Zwitserland (A1-verklaring) en Verordeningen nrs. 1408/71, 574/72 en 859/2003 voor derdelanders (E101-verklaring).

EEN VOORBEELD VAN EEN ONONDERBROKEN SITUATIE:

Tim woont in België en werkt 100% in België voor een Belgische werkgever. Hij wordt vanaf 1 april 2020 tot 31 maart 2021 gedetacheerd naar de Britse moederverenootschap, terwijl zijn woonplaats in België blijft en hij wekelijks heen en weer pendelt. Op 1 april 2021 wordt de arbeidsovereenkomst tussen Tim en de Belgische vennootschap beëindigd en treedt hij op dezelfde dag in dienst van de Britse moederverenootschap. Van 1 april 2021 tot 5 november werkt hij uitsluitend in het VK en vanaf 6 november werkt Tim elke vrijdag van thuis uit, terwijl hij de rest van zijn arbeidstijd in het VK presteert.

Grensoverschrijdende situaties aangevangen vanaf 1 januari 2021

Op het moment van het schrijven van deze bijdrage⁴ zijn er nog onderhandelingen lopende over de toekomstige betrekkingen tussen de EU en het VK, ook o.m. inzake het toe te passen socialezekerheidsstelsel bij grensoverschrijdende tewerkstelling tussen één of meerdere lidstaten van de EU en het VK die een aanvang nemen vanaf 1 januari 2021.

Bij afwezigheid van een akkoord over deze toekomstige betrekkingen, zal het nationale recht van de betrokken Staten volledige uitwerking hebben op grensoverschrijdende situaties die zijn aangevangen na het verstrijken van de overgangperiode of die onderbroken zijn. Het is dus mogelijk dat een werknemer nergens verzekerd zal zijn (negatief wetsconflict) of in beide landen (op hetzelfde loon) socialezekerheidsbijdragen zal moeten betalen (positief wetsconflict).

Hierna geven wij een overzicht van de meest voorkomende grensoverschrijdende tewerkstellingssituaties en de hierop toepasselijke Belgische rechtsregels, rekening houdende met het statuut van het VK als derde Staat (en de VK-onderdanen als 'derdelanders'):

1. Detachering van VK naar België

Overeenkomstig artikel 3 van de RSZ-wet⁵ is een werknemer enkel onderworpen aan het Belgische socialezekerheidsstelsel indien hij op het Belgische grondgebied werkt in dienst van een in België gevestigde werkgever (of verbonden is aan een Belgische exploitatiezetel van een in het buitenland gevestigde werkgever).

Bij detachering van een werknemer van het VK naar België (en waarbij er dus sprake is van een exclusieve arbeidsrelatie met een VK-werkgever) zal de betrokken werknemer, ongeacht de duur van de tewerkstelling in België, dus niet aan het Belgische werknemersstelsel onderworpen zijn.

Of de werknemer eventueel sociaal verzekerd kan blijven

⁴ Eind november 2020.

⁵ Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

onder het socialezekerheidsstelsel van het VK dient overeenkomstig het nationaal recht van het VK te worden onderzocht.

2. Detachering van België naar VK

Wanneer een werknemer vanuit België naar het VK wordt gedetacheerd, blijft hij voor een periode van maximaal 6 maanden (maximaal te verlengen met 6 maanden) verplicht onderworpen aan het Belgische socialezekerheidsstelsel voor werknemers, voor zover de werknemer niet deelneemt aan het stelsel der overzeese sociale zekerheid.

Indien de duur van de detachering naar het VK niet is bepaald, of is vastgesteld op meer dan 6 maanden, mag de werknemer niet langer onderworpen zijn aan de Belgische sociale zekerheid. Er kan in dat geval eventueel wel worden deelgenomen aan het facultatieve stelsel van de overzeese sociale zekerheid.

Ook hier moet naar VK-recht worden onderzocht of een werknemer die onderworpen blijft aan de Belgische sociale zekerheid eventueel vrijgesteld kan worden van onderwerping aan de sociale zekerheid van het VK.

3. Tewerkstelling in meerdere (lid)staten, waaronder in het VK

Omtrent tewerkstelling in meerdere (lid)staten (met een VK-aspect) is er in de Belgische nationale wetgeving niets bepaald. Bijgevolg kan er hieromtrent geen algemeen geldend advies worden verleend en moeten alle concrete omstandigheden van een dossier geval per geval onderzocht worden teneinde het toepasselijke socialezekerheidsstelsel (of het gebrek daaraan) vast te stellen.

Wel is het zo dat, in een situatie van tewerkstelling in meerdere EU-lidstaten waarbij de enige band met het VK de nationaliteit van de werknemer is, de verordeningen inzake de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels toch van toepassing zijn.

Jeroen Bouwsma
jeroen.bouwsma@be.gt.com

UBO-register: bijkomende documentatie- plicht

Ingevolge het Koninklijk Besluit van 23 september 2020¹, is het niet langer voldoende voor vennootschappen en vzw's om hun uiteindelijke begunstigen te registreren in het UBO-register. Vanaf nu moeten er eveneens ondersteunende documenten worden geüpload die aantonen dat de informatie met betrekking tot een uiteindelijke begunstigde "adequaate, nauwkeurig en actueel" is.

Sinds 2019 zijn vennootschappen, (internationale) vzw's, stichtingen, trusts, etc. verplicht om hun uiteindelijke begunstigen (hun zgn. UBO's) te registreren in het UBO-register. Sinds 11 oktober 2020 werd er nog een bijkomende verplichting ingevoerd: vanaf die datum moet via het online platform elk document worden bijgevoegd dat aantoont dat de informatie met betrekking tot een UBO "adequaate, nauwkeurig en actueel" is.

Welke documenten moeten worden geregistreerd?

Volgens de woordvoerder van de FOD Financiën, dhr. Francis Adyns, is "het aan de informatieplichtige om te bepalen welk document bewijst dat de ingegeven informatie nauwkeurig en actueel is". Dit kan gaan over een kopie van het aandelenregister, de statuten, een aandeelhoudersovereenkomst of een notariële akte. In het geval van indirecte uiteindelijke begunstigen kan men eveneens denken aan een gedateerde en door het bestuur ondertekende kopie van de organisatiestructuur.

Tot slot wordt er ook gespecificeerd door de administratie dat documenten afkomstig uit een derde land moeten worden gelegaliseerd.

¹ Koninklijk Besluit van 23 september 2020 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 30 juli 2018 betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register.

Timing?

Organisaties die vóór 11 oktober 2020 hun uiteindelijke begunstigen hadden geregistreerd, hebben tot 30 april 2021 om de documenten te uploaden.

Organisaties die na 11 oktober 2020 hun uiteindelijke begunstigen registreren, dienen meteen de nodige documentatie te registreren.

Wie heeft toegang tot deze documenten?

In de eerste plaats zijn het de antiwitwasautoriteiten die toegang hebben tot het UBO-register. De fiscus (!), notarissen, advocaten, bedrijfsrevisoren en accountants hebben eveneens toegang. Tot slot kunnen ook burgers het UBO-register raadplegen, al is de informatie die zij kunnen consulteren beperkt tot de basisinformatie (bijvoorbeeld de naam van de UBO).

De documentatie zelf is enkel toegankelijk voor de antiwitwasautoriteiten.

Ellen Van Ingelgem
ellen.vaningelgem@be.gt.com

Contactinfo

Antwerpen

Potvlietlaan 6
2600 Berchem (Antwerpen)
T +32 (0)3 235 66 66

Brussel

Medialaan 50
1800 Vilvoorde
T +32 (0)2 242 11 40

Doornik

Rue du Progrès 4B
7503 Doornik (Froyennes)
T +32 (0)69 84 78 44

Gent

Schoonzichtstraat 23B
9051 Gent (Sint-Denijs-Westrem)
T +32 (0)9 274 39 15

Jumet

Rue de Bordeaux 50 bus 1
6040 Jumet
T +32 (0)71 82 25 90

Turnhout

Parklaan 49 bus 7
2300 Turnhout
T +32 (0)14 47 30 70

Verantwoordelijke uitgever

Ria Verheyen
contact@be.gt.com

www.grantthornton.be

© 2020 Grant Thornton Belgium CVBA. Alle rechten voorbehouden.

Grant Thornton garandeert de grootste zorg te hebben besteed aan de betrouwbaarheid van de informatie weergegeven in deze nieuwsbrief. Zij kan hiervoor evenwel geen aansprakelijkheid aanvaarden. Wenst u de Grant Thornton nieuwsbrief voortaan elektronisch te ontvangen, dan kan u dit melden via contact@be.gt.com. Onze nieuwsbrief is eveneens online beschikbaar op www.grantthornton.be